

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: נינה	שם משפחה: רם
---------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: בלייברג		בלועזית Bleiberg	
שם פרטי איתו נולדתי: נינה		בלועזית Nina	
שם פרטי ושם משפחה של האב: משה		שם פרטי ושם נעורים של האם: זינה זינגירנקו	
עיר לידה: גלץ		בלועזית Galati	
שם פרטי ושם משפחה של האב: משה		שם פרטי ושם נעורים של האם: זינה זינגירנקו	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: גלץ		בלועזית Galati	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: גלץ (שם העיר או האזור ושם הארץ)		חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: גלץ (שם העיר או האזור ושם הארץ)		מקומות מגורים בתקופת המלחמה: גלץ (שם העיר או האזור ושם הארץ)	
במידה והיית בגטו, ציין את שמו:		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: גלץ		תאריך השחרור: 1945	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
מקומות בדרך לישראל: הונגריה, אוסטריה, איטליה, גנואה		שנת עליה: 1948	
		במידה ועלית באנייה, ציין את שמה קמפידוליו	

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

היינו משפחה חילונית, אמא הייתה עקרת בית ולאבי הייתה מסעדה. אני בת יחידה ובילדותי הייתי הולכת לבית ספר עממי. בערך ב-1940-1939 גירשו את מלך רומניה ולשלטון עלו שני אנטישמים ואז התחילו הצרות שלנו, עוצר ותליית יהודים. הייתה לנו אזרחות פולנית מה שהיה גרוע, אבא שלי מכר את הבית וקנה דרכון צ'יאני. כשצ'ילה התחילה להיות לצד הגרמנים השוויצרים נתנו דרכונים שוויצרים ללא כסף. עד שהגיעו אלינו זה כבר עלה כסף. אבא קנה דרכון שוויצרי כדי שלא יידעו שאנחנו אזרחים פולנים.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

הגרמנים נכנסו לרומניה בשנת 1941 ואנחנו היינו בעוצר. היינו צריכים לענוד טלאי צהוב ואל היה בית ספר. אבא נשלח לעבוד על ידי הגרמנים או הרומנים בעבודת פרך בתעלה של הדנובה ולכן היה מחוץ לבית במשך תקופה ארוכה. אמא התחילה לעבוד בתפירה וגם סבתא גרה איתנו. כל הזמן הזה אני הייתי במיטה בעקבות מחלה. אסור היה ליהודים לצאת מהבית עד עשר בבוקר ועד אז כבר לא נשאר כלום לאכול ולקנות בחנויות. הייתה לנו דירה גדולה עם שתי כניסות, כניסה אחת עם שני חדרים לקחו הגרמנים. גרו שם שני קצינים גרמנים יחד עם כלב. הקשר היחיד איתם היה כשבאתי לנגן בפסנתר שהיה בחלק שלהם. אני זוכרת שהיו אלפיים מטוסים והמון הפצצות והיה הדף עצום. הרוסים היו באים לבילה להפציץ והאמריקאים היו מגיעים ביום.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

הרוסים הגיעו לעיר בשנת 1945 ואז היה עוד יותר נורא. הם היו יורים באנשים סתם כי בא להם. אנחנו קיווינו שכשהרוסים יכנסו הכל ישתנה, אבל הם יתייחסו לרומנים ולכולם באותה הצורה בה מתנהג כובש. בעקבות כל זה החלטנו לעלות לארץ. מצאנו מבריחים שהעבירו אותנו להונגריה, משם עברנו לאוסטריה, משם לאיטליה ודרך גנואה לישראל. עלינו על האונייה הראשונה שהגיעה לארץ אחרי צאת האנגלים.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

הגענו ליפו ונשארנו שם בדירות רכוש נטושות של ערבים. חמש משפחות גרו בבית אחד עם חמש חדרים. הוריי עבדו והמדינה כמעט לא עזרה לנו. נתנו לנו שתי מיטות סוכנות והם קנו דירה ברמת גן ברחוב ארלזורוב. אני התחתנתי ועברתי לגור ביד אליהו. ניהלתי משרד כוח אדם במשרד תקשורת שהפך לבזק. כשהתחתנתי עם בעלי כבר היה לו בן, שהיה כמו בן גם בשבילי. יש לנו ממנו שני נכדים שהם ממש כמו הנכדים שלי. כיום אני מתנדבת ברוב ימות השבוע בעמותת קשת- עזרה לאנשים מבוגרים בקשר ביניהם לבין השלטונות

ראיון: רוני כפיר

כתל אביב, יוני 2009